

og høring af offentligheden, myndigheder og organisationer.

Bestemmelserne om VVM-procedure i den gældende råstoflovs § 22 a foreslås videreført i § 23 i det foreliggende lovforslag.

Skov- og Naturstyrelsen har med baggrund i 1995-loven udarbejdet et udkast til bekendtgørelse, som har været udsendt i høring hos bl.a. ministerier, styrelser m.v., kommunale organisationer, råstofbranchen og interesse- og naturorganisationer. Forslaget har endvidere været forhandlet med Trafikministeriet og Danmarks Naturfredningsforening.

Bekendtgørelsen forudsættes at træde i kraft samtidig med nærværende lovforslag den 1. januar 1997.

VVM-proceduren er en ganske særlig miljøvurderingsprocedure, hvor der som følge af bestemmelserne i EF's VVM-direktiv skal udarbejdes en »VVM-redegørelse« og gennemføres en offentlighedsfase.

EF's VVM-direktiv skelner mellem projekter, hvor gennemførelse af en VVM-procedure er obligatorisk (bilag I), og projekter, der omfattes af en VVM-procedure i det omfang, at miljøpåvirkningerne skønnes at være betydelige (bilag II). Det enkelte land opstiller selv kriterier og grænseværdier som grundlag for dette skøn.

Råstofindvinding på havbunden er omfattet af bilag II.

Det er således op til det enkelte medlemsland at foretage det nærmere skøn over, hvilke råstofindvindinger på havbunden der nødvendiggør en VVM-procedure.

I den kommende VVM-bekendtgørelse vil der alene blive fastsat krav om VVM-procedure ved indvindinger, der skønnes at ville kunne have betydelige miljøpåvirkninger. Endvidere vil kravene til indholdet af VVM-redegørelsen ligge tæt op ad de mindstekrav, der følger af direktivet.

Der vil således ikke i Danmark blive udstedt regler om VVM-procedure, der er mere vidtgående end krævet i direktivet.

I VVM-bekendtgørelsen vil der bl.a. blive stillet krav om gennemførelse af VVM-procedure ved ansøgninger om råstofindvinding i EF-fuglebeskyttelsesområder, Ramsarområder og EF-habitatområder og ved ansøgninger om tilladelse til meget store indvindinger (mere end 1 mio. m³ pr. år eller 5 mio. m³ i alt).

I henhold til § 20 i lovforslaget skal der altid foretages en miljøvurdering, før der kan meddeles tilladelse til indvinding i et nærmere geografisk afgrænset område.

Disse miljømæssige vurderinger må ikke forveksles med en VVM-procedure.«

Spørgsmål 15:

Ministeren bedes forklare, hvorfor han har fundet det nødvendigt i lovforslaget at fastsætte regler om, at indvindingsmaterialet skal være udstyret med elektronisk kontroludstyr, der indebærer en konstant overvågning af indvindingsvirksomhederne og skibsbesætningerne, jf. § 24, stk. 3. Ministeren bedes herunder oplyse, om reglen er begrundet i krænkelse af tilladelser under den gældende råstoflov.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Gennemførelsen af det nye tilladelsessystem på havet med udlægning af formentlig over 100 geografisk afgrænsede indvindingsområder med miljømæssigt betingede vilkår stiller øgede krav til tilsynet.

Der er derfor i lovforslaget indsat mulighed for, at miljø- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om, at indvindingsfartøjer skal være udstyret med og anvende elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding m.v.

Elektronisk kontroludstyr har desuden siden 1. januar 1993 været påkrævet i alle råstofindvindingsfartøjer i England. Systemet er også under indførelse i Holland.

Dette udstyr giver den mest effektive efterfølgende kontrol. Der er således ikke tale om, at der gennemføres en »konstant overvågning af indvindingsvirksomhederne og skibsbesætningerne«.

Elektronisk kontroludstyr kan i øvrigt også anvendes af indvindingsbranchen til at tilbagevise uberettigede påstande om indvinding i ikke-tilladte havområder.

Baggrunden for forslaget om muligheden for at fastsætte krav om elektronisk kontroludstyr er ikke krænkelse af den gældende råstoflov, men derimod et behov for en løbende modernisering og fremtidssikring.